

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. __70__

din _____29.06.2011_____

privind soluționarea contestației formulată de
..... din localitatea, județul Suceava, înregistrată la Direcția Generală
a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice ... prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de, având domiciliul fiscal în localitatea, str., județul Suceava.

Societatea contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice ..., privind suma **de**, reprezentând majorări de întârziere, din care:

- aferente impozitului pe profit;
- aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate;
- (..... +) aferente taxei pe valoarea adăugată.

De asemenea, societatea solicită **suspendarea executării** Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. până la soluționarea irevocabilă a dosarului nr. aflat pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal.

Totodată, solicită **suspendarea soluționării** contestației formulate împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din până la soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată în temeiul art. 214 alin. 1 lit. b din Codul de procedură fiscală, pe motiv că a formulat acțiune în contencios administrativ, aflându-se pe rol la Curtea de Apel București – Secția Contencios Administrativ și Fiscal, în Dosarul nr.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de

procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. prin contestația formulată solicită următoarele:

- anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. și exonerarea de la plata sumei de, reprezentând majorări de întârziere;

- suspendarea executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. până la soluționarea irevocabilă a dosarului nr. aflat pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal;

- suspendarea soluționării contestației formulate împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.11 până la soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată în temeiul art. 214 alin. 1 lit. b din Codul de procedură fiscală, pe motiv că a formulat acțiune în contencios administrativ, aflându-se pe rol la Curtea de Apel București – Secția Contencios Administrativ și Fiscal, în Dosarul nr.

Societatea precizează că, prin Decizia nr., s-a admis în parte contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.

De asemenea, precizează că împotriva Deciziei nr., mai exact a rezoluției nr. 1 din această decizie, a formulat acțiune în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, motiv pentru care solicită suspendarea soluționării contestației administrative până la soluționarea acțiunii.

Societatea susține că referitor la majorările de întârziere în sumă de aferente impozitului pe profit, în sumă de aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap și în sumă de aferente taxei pe valoarea adăugată, motivul contestației îl reprezintă ilegalitatea sumelor stabilite prin Decizia de impunere nr.

1. Societatea solicită să se constate netemeinicia deciziei de impunere sub aspectul stabilirii la plată a impozitului pe profit suplimentar și a accesoriilor acestora, motivând următoarele:

a) cu privire la impozitul pe profit în sumă de lei stabilit prin neacordarea dreptului de deducere a cheltuielilor cu apa minerală facturată către, contestatoarea precizează că organul de control indică prevederile art. 14 din Legea minelor nr. 61/1998, adică o dispoziție abrogată la data de 27.03.2003 prin Legea nr. 85/2003;

b) cu privire la cheltuielile cu amortizarea utilajelor achiziționate cu factura fiscală nr., reprezentând 2 mașini de aplicare mânere la box-uri, societatea apreciază că argumentele aduse de organele de control sunt lipsite de temei;

c) cu privire la cheltuielile cu amortizarea utilajelor achiziționate de la Buzău, S.C. S.R.L. Brașov și S.C. S.R.L. Buzău, contestatoarea susține că au fost fără temei înlăturate, pe motiv că

prin precedentul raport de inspecție fiscală s-a apreciat ca nedeductibilă TVA aferentă acestor facturi, organele de inspecție ce au întocmit prima decizie de impunere au reluat motivația, omițând faptul că s-a suspendat soluționarea contestației, fiind în derulare efectuarea unor cercetări penale;

d) cu privire la cheltuielile pentru prestări servicii de către S.C. S.R.L. București, în mod netemeinic organul fiscal a apreciat că în cauză nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 21 alin. 4 din Codul fiscal. De asemenea, susține că activitatea de consultanță a fost efectiv prestată, în baza unui contract;

e) cu privire la cheltuielile efectuate pentru servicii de consultanță juridică prestate de, în mod netemeinic și nelegal s-a considerat că acestea nu au fost justificate cu documente. Necesitatea unui astfel de contract poate fi justificată chiar și prin contestația formulată împotriva acestei decizii de impunere.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și accesoriile calculate, societatea precizează următoarele:

a) cu privire la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în urma constatării nedeductibilității facturilor emise de S.C. S.R.L., societatea apreciază că organul de control a procedat incorect, stabilind că aceste facturi sunt emise în baza unor convenții nule de drept, invocând un temei de drept abrogat;

b) cu privire la TVA stabilită suplimentar în urma constatării nedeductibilității facturilor emise de S.C. S.R.L. și, societatea consideră ca neîntemeiată obligația stabilită de organul fiscal.

3. Referitor la vărsămintele de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate, societatea susține că organul fiscal s-a raportat pentru anul 2007 la un act normativ abrogat, că sunt rezultatul unor greșeli de calcul și că nici nu sunt dovedite cu documente.

4. În legătură cu majorările de întârziere în sumă de, aferente taxei pe valoarea adăugată datorată în baza Decontului nr. din, societatea susține că datorează o taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei, sumă care a fost achitată la data de, prin virament, cu OP nr., nemaiputând fi calculate majorări, obligația fiscală fiind stinsă.

De asemenea, precizează că, prin Decizia nr., Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, a dispus irevocabil suspendarea executării Deciziei de impunere nr., fapt ce atrage lipsirea de temei pentru imputația plății.

Totodată, precizează că Tribunalul Suceava, în dosarul nr., a dispus definitiv la data de anularea Deciziei de impunere nr. și a tuturor actelor subsecvente acestei decizii, fapt ce atrage, cu efecte retroactive, imputația plății pe care fiscul a înțeles să o facă față de plata taxei pe valoarea adăugată aferentă lunii aprilie 2008, atașând Certificatul de soluție privind Sentința nr.

5. În ceea ce privește suspendarea soluționării contestației împotriva formulate, societatea susține că a formulat acțiune ce se află pe rol în Dosarul nr., soluționarea cauzei depinzând, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept, care face obiectul altei judecăți.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din, organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice ... au stabilit că datorează majorări de întârziere în sumă totală de lei, iar societatea contestă suma de, din care:

- aferente impozitului pe profit în sumă de 147.190 lei, calculate pentru perioada 31.12.2010 – 31.03.2011, aferente impozitului pe profit în sumă de lei, ce a fost stabilit suplimentar prin Decizia nr.;

- aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap în sumă de lei, stabilite suplimentar prin Decizia nr. din, calculate pentru perioada 31.12.2010 – 31.03.2011;

- aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de stabilită prin Declarația 300 nr., calculate pentru perioada 31.12.2010 – 24.02.2011;

- aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită prin Decizia nr....., din carelei calculate pentru perioada 31.12.2010 – 24.02.2011 pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și lei calculate pentru perioada 24.02.2011 - 31.03.2011 pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la majorările de întârziere în sumă de, aferente taxei pe valoarea adăugată declarată de contribuabil, în sumă de lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă contestatoarea datorează majorări de întârziere pentru sumele declarate și neachitate în termen.

În fapt, organele fiscale au stabilit că datorează majorări de întârziere în sumă de pentru perioada 31.12.2010 – 24.02.2011, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, declarată de societate prin Decontul nr.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se prevede că:

„Art. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere. [...]

Art. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că majorările de întârziere se datorează în cazul neachitării în termen a obligațiilor de plată și se calculează începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Societatea susține că a efectuat plata sumei de lei, reprezentând TVA, individualizată prin Decontul nr. din, la data de, cu OP nr.

Potrivit documentelor existente la dosarul cauzei, accesoriile în sumă de au fost stabilite pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată de lei, declarată de societate prin Decontul nr.

Din decizia de impunere contestată rezultă că organul fiscal a calculat majorări de întârziere pentru perioada 31.12.2010 – 24.02.2011, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, declarată de societate prin Decontul nr.

Așa după cum precizează organele fiscale prin referatul cu propuneri de soluționare, cu suma de lei, achitată de contribuabil la data de, s-a stins o parte din taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr.

În legătură cu modul în care a fost stinsă taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, achitată de contribuabil, organele fiscale, prin referatul cu propuneri de soluționare, fac următoarele precizări:

„La data de 21.05.2008 a expirat scadența pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată prin Decizia de impunere nr. pentru care AFPCM a județului Suceava a emis și comunicat societății actele de executare silită, respectiv somație și titlul executoriu nr., iar societatea avea depus pentru luna aprilie 2008 Decontul de taxa pe valoarea adăugată nr. cu suma de plată de lei cu scadență ulterioară, respectiv 25.05.2008.

Având în vedere faptul că la data plății de către societate a sumei lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, obligația de plată restantă la taxa pe valoarea adăugată era doar cea stabilită prin Decizia de impunere nr., suma de lei a stins parțial din această obligație, respectiv din lei, aplicându-se în acest caz prevederile art. 169, alin. 1

din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată - „Suma realizată în cursul procedurii de executare silită reprezintă totalitatea sumelor încasate după comunicarea somației prin orice modalitate prevăzută de prezentul cod”.

Potrivit prevederilor art. 169, alin. 2 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, „Creanțele fiscale înscrise în titlul executoriu se sting cu sumele realizate” conform alin. (1) „în ordinea vechimii, mai întâi creanța principală și apoi accesoriile acesteia”.

Ținând cont de cele prezentate mai sus, suma de lei, achitată voluntar de către societate a stins parțial în mod legal din taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, evidențiată în decizia de impunere nr., TVA cu scadența și cuprinsă în somația și titlul executoriu nr., comunicată societății prin fax în data de 21.05.2008 și nu a stins din TVA în sumă lei, declarată de societate prin Decontul nr. ”

Totodată, prin adresa Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului Suceava, nr., organul fiscal comunică societății contestatoare următoarele: *„suma de lei achitată de dvs. cu titlu de TVA a stins parțial, conform prevederilor legale invocate, TVA stabilită suplimentar de către organele de inspecție fiscală”.*

Din cele prezentate rezultă că organele de control au stins cu suma de lei achitată de contribuabil o parte din taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de control prin Decizia de impunere nr., rămânând neachitată taxa pe valoarea adăugată declarată de societate prin Decontul nr.

Din cele prezentate se reține că taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei nu este achitată de societate.

Întrucât taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei nu este achitată de contribuabil, în baza art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se conchide că societatea datorează majorări de întârziere.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că prin Sentința definitivă și executorie nr., pronunțată în dosarul nr. a Tribunalului Suceava, a fost anulată Decizia de impunere nr., precum și a tuturor actelor subsecvente acestei decizii, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât, așa după cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a declarat recurs împotriva Sentinței Tribunalului Suceava din 14.01.2010.

Conform Sentinței nr., privind Dosarul nr., aflată în xerocopie la dosarul cauzei, Tribunalul Suceava – Secția Comercială de Contencios Administrativ și Fiscal a admis acțiunea societății S.R.L. având ca obiect „anulare act de control taxe și impozite” și anulează Decizia de impunere nr. și a actelor subsecvente, sentința

împotriva cărei se poate formula recurs în termen de 15 zile de la comunicarea acesteia.

Așa după cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, împotriva Sentinței nr. s-a depus recurs cu adresa nr., înregistrată la Tribunalul Suceava sub nr. în data de

Față de cele prezentate, **urmează a se respinge ca neîntemeiată** contestația pentru suma de, stabilită prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, declarată de contribuabil și neachitată în termen.

2. Referitor la majorările de întârziere în sumă de lei, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din, aferente creanțelor fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr., pentru care societatea a formulat contestație și pentru care Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr., a dat soluții de respingere și suspendare a soluționării contestației pentru creanțele fiscale ce au generat accesoriile.

În fapt, organele fiscale au stabilit că datorează majorări de întârziere în sumă de lei, aferente creanțelor fiscale stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr., după cum urmează:

- aferente impozitului pe profit în sumă de lei, calculate pentru perioada 31.12.2010 – 31.03.2011, ce a fost stabilit suplimentar prin Decizia nr.;

- aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap în sumă de lei, stabilite suplimentar prin Decizia nr., calculate pentru perioada 31.12.2010 – 31.03.2011;

- aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită prin Decizia nr., din care lei calculate pentru perioada 31.12.2010 – 24.02.2011 pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și lei calculate pentru perioada 24.02.2011 - 31.03.2011 pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, în urma soluționării contestației formulate de împotriva Deciziei de impunere nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., prin Decizia nr., a dispus următoarele:

- **respingerea** ca neîntemeiată a contestației pentru suma totală de lei, reprezentând:

- lei impozit pe profit;

- lei accesorii aferente impozitului pe profit;
- lei TVA;
- lei accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate;
- lei majorări de întârziere aferente vărsămintelor de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate;

- **desființarea** Deciziei de impunere nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., pentru suma totală de lei, reprezentând:

- lei impozit pe profit;
- lei accesorii aferente impozitului pe profit;
- lei TVA;
- lei accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată;

urmând ca organele de inspecție fiscală să reanalizeze cauza;

- **suspendarea soluționării cauzei** pentru suma de lei, reprezentând:

- lei impozit pe profit;
- lei accesorii aferente impozitului pe profit.

Având în vedere soluțiile date de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Decizia nr., Administrația Finanțelor Publice, prin referatul cu propuneri de soluționare nr. propune următoarele:

„- *suspendarea soluționării cauzei până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală pentru suma de lei, reprezentând majorări impozit pe profit;*

- *suspendarea soluționării cauzei pentru suma totală de lei (..... lei majorări impozit pe profit, majorări aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate și și majorări aferente taxei pe valoarea adăugată), majorări aferente creanțelor fiscale respinse prin Decizia nr. emisă de către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul MFP, decizie pentru care societatea a formulat acțiune în contencios administrativ, formându-se un nou dosar pe rolul instanțelor de judecată la Curtea de Apel București;*

- *respingerea contestației formulate de către S.C. S.R.L. – CUI împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. pentru suma de majorări aferente taxei pe valoarea adăugată.”*

Prin contestația formulată, societatea solicită suspendarea soluționării contestației împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. până la soluționarea Dosarului nr., aflat pe rol la Curtea de Apel București – Secția Contencios Administrativ și Fiscal.

Societatea susține că a formulat acțiune ce se află pe rol în Dosarul nr., soluționarea cauzei depinzând, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept, care face obiectul altei judecăți.

2.1 Referitor la majorările de întârziere în sumă de lei, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr., cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate pronunța asupra accesoriilor aferente unor creanțe pentru care societatea a introdus acțiune în instanță ce se află pe rol la Curtea de Apel București, în Dosarul nr., împotriva Deciziei nr., prin care Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală a dispus respingerea contestației pentru creanțele fiscale principale, care au generat accesoriile în sumă de lei.

În fapt, majorările de întârziere în sumă de lei, aferente creanțelor fiscale stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr., au fost calculate după cum urmează:

- lei aferente impozitului pe profit, calculate pentru perioada 31.12.2010 – 31.03.2011, ce a fost stabilit suplimentar prin Decizia nr.;

- aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap în sumă de lei, stabilite suplimentar prin Decizia nr., calculate pentru perioada 31.12.2010 – 31.03.2011;

- aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită prin Decizia nr., din care lei calculate pentru perioada 31.12.2010 – 24.02.2011 pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și lei calculate pentru perioada 24.02.2011 - 31.03.2011 pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că Decizia de impunere nr., prin care au fost stabilite creanțele fiscale principale care au generat accesoriile de lei, a fost contestată de contribuabil.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, în urma soluționării contestației formulată de împotriva Deciziei de impunere nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., prin Decizia nr., a dispus **respingerea** ca neîntemeiată a contestației pentru creanțele fiscale principale în sumă de lei, care au generat accesoriile în sumă de lei, reprezentând:

- lei impozit pe profit;

- lei TVA;

- lei vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate.

Prin contestația formulată, societatea solicită suspendarea soluționării contestației împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. până la soluționarea Dosarului nr., aflat pe rol la Curtea de Apel București – Secția Contencios Administrativ și Fiscal.

Societatea susține că a formulat acțiune ce se află pe rol în Dosarul nr., soluționarea cauzei depinzând, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept, care face obiectul altei judecăți.

În susținerea cauzei societatea depune certificatul emis de Curtea de Apel București, prin care se atestă faptul că în Dosarul nr. societatea a solicitat anularea rezoluției nr..... din Decizia nr. a Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor.

Conform Certificatului Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, privind dosar nr., din, se certifică că a chemat în judecată Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, privind anularea punctului 1 al dispozitivului Deciziei nr. și desființarea parțială a Deciziei de impunere nr..... și admiterea contestației formulată de reclamantă pentru suma totală de lei.

În drept, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava, face aplicarea **art. 214** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează că:

„(1) Organul de soluționare competent, poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când: [...]

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...].”

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că Decizia nr. din, emisă de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin care s-a dispus respingerea contestației pentru creanțele fiscale principale, care au generat accesoriile în sumă de lei, a fost atacată de societate la Curtea de Apel București, ce se află pe rol în Dosarul nr.

Rezultă că pentru accesoriile în sumă de lei societatea a introdus acțiune în instanță, ce se află pe rol la Curtea de Apel București în Dosarul nr., soluționarea cauzei depinzând, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept, care face obiectul altei judecăți.

Deoarece pentru creanțele fiscale principale care au generat accesoriile de lei, societatea a atacat Decizia nr., emisă de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin care s-a dispus respingerea contestației pentru creanțele fiscale principale, care au generat accesoriile în sumă de lei, ce se află pe rol la Curtea de Apel

București în Dosarul nr., soluționarea cauzei depinzând, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept, care face obiectul altei judecăți, **se va suspenda soluționarea cauzei pentru majorările de întârziere în sumă de lei**, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr., reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

Procedura administrativă va fi reluată după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea, în conformitate cu prevederile **art. 214 alin. (3)** din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și **pct. 10.1** din O.M.F.P. nr. 2137/25.05.2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care prevede că:

„10.1. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate.[...]”

2.2 Referitor la majorările de întârziere în sumă de lei, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr., Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra accesoriilor aferente unor creanțe pentru care societatea a formulat contestație, în condițiile în care Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr., a dispus suspendarea soluționării contestației pentru creanțele fiscale principale, care au generat accesoriile în sumă de lei, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală.

În fapt, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că Decizia de impunere nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., prin care au fost stabilite creanțele fiscale care au generat accesoriile de lei, a fost contestată de contribuabil.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, în urma soluționării contestației formulate de împotriva Deciziei de impunere nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., prin Decizia nr., a dispus suspendarea soluționării contestației pentru creanța fiscală principală în sumă de lei, reprezentând impozit pe profit, care a generat accesoriile în sumă de lei, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală.

În drept, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava, face aplicarea **art. 214** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„(1) Organul de soluționare competent, poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când: [...]

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți. [...]

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...].”

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr., a dispus **suspendarea soluționării cauzei** pentru suma de lei, reprezentând impozit pe profit.

Prin Decizia nr., Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală precizează că:

„În baza constatărilor consemnate în raportul de inspecție fiscală nr., organul de inspecție fiscală din cadrul Administrației finanțelor publice pentru contribuabili mijlocii Suceava a întocmit plângerea penală nr..... [...]

Prin Decizia nr., Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a suspendat soluționarea contestației formulate de S.C. S.R.L. împotriva deciziei de impunere emise în baza raportului de inspecție fiscală nr., până la pronunțarea de către instanță a unei soluții definitive și irevocabile [...].”

Administrația Finanțelor Publice, prin Referatul cu propuneri de soluționare nr., precizează că majorările de întârziere aferente debitelor pentru care s-a dispus suspendarea soluționării cauzei sunt de lei.

Se reține că pentru creanțele fiscale în sumă de lei, care au generat accesoriile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr., de lei, s-a dispus suspendarea soluționării cauzei, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, respectiv până la soluționarea laturii penale.

Deoarece pentru creanța fiscală principală în sumă de lei, care a generat accesoriile de lei, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr., a dispus suspendarea soluționării cauzei până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, se va suspenda soluționarea cauzei și pentru majorările de întârziere în sumă de lei, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile

de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr., reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

În același mod și-a exprimat punctul de vedere și Direcția Generală Legislație și Proceduri Fiscale din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, care, prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., precizează următoarele:

„[...] în situația în care dezlegarea pricinii atârnă, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți, suspendarea vizează o chestiune de a cărei soluționare ar putea depinde și soluția ce va fi pronunțată în cauza dedusă judecății pe cale administrativă.

Suspendarea cauzei într-o astfel de ipoteză este de natură să preîntâmpine situațiile în care organele de soluționare ar pronunța soluții contradictorii.

Pentru cele ce preced, apreciem că, dumneavoastră, în exercitarea principiului rolului activ în sistemul căilor administrative de atac, aveți facultatea de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei în cazul în care soluționarea acesteia depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți, urmând ca procedura administrativă să fie reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, respectiv după soluționarea pe fond a contestației depusă împotriva titlului de creanță care individualizează obligația fiscală principală de către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în condițiile legii.”

Având în vedere cele precizate mai sus, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care **va suspenda soluționarea** cauzei pentru majorările de întârziere **de lei.**

Procedura administrativă va fi reluată după soluționarea pe fond a contestației formulată pentru creanța fiscală principală în sumă de lei, reprezentând impozit pe profit, care a generat accesoriile, de către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile art. 214 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și **pct. 10.1** din O.M.F.P. nr. 2137/25.05.2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care prevede că:

„10.1. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a

motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate.[...]”

3. Referitor la solicitarea contestatoarei privind suspendarea executării sumelor contestate, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin cererea formulată, din localitatea solicită suspendarea executării deciziei contestate până la soluționarea contestației.

În drept, sunt incidente prevederile **art. 215 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit cărora:

„Suspendarea executării actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. [...]”

Potrivit **art. 14** din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004:

„Suspendarea executării actului

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.”

Având în vedere dispozițiile imperative ale legii, cererea societății contestatoare de suspendare a executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din, emisă de Administrația Finanțelor Publice, intră sub incidența

prevederilor Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, neavând competența materială, aceasta aparținând instanței judecătorești.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 119, 120 și 214 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 10.1 din O.M.F.P. nr. 2137/25.05.2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

D E C I D E:

- **Respingerea ca neîntemeiată** a contestației formulată de din localitatea împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din, emisă de Administrația Finanțelor Publice, privind suma de, reprezentând majorări de întârziere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

- **Suspendarea soluționării** contestației formulată de din localitatea împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice, privind suma de lei, reprezentând majorări de întârziere, din care:

- aferente impozitului pe profit în sumă de lei, calculate pentru perioada 31.12.2010 – 31.03.2011, aferente impozitului pe profit în sumă de lei, ce a fost stabilit suplimentar prin Decizia nr.;

- aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap în sumă de lei, stabilite suplimentar prin Decizia nr., calculate pentru perioada 31.12.2010 – 31.03.2011;

- aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită prin Decizia nr., din care lei calculate pentru perioada 31.12.2010 – 24.02.2011 pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și lei calculate pentru perioada 24.02.2011 - 31.03.2011 pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

- **Constatarea** necompetenței materiale în ceea ce privește cererea de suspendare a executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată

accesorii aferente obligațiilor fiscale nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava neputându-se investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, aceasta fiind de competența instanței judecătorești.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.